

på, om kommunerne lever op til deres ansvar. Men som nævnt indledningsvis vil jeg sige, at ethvert tilfælde af vold mod børn vil altid være et tilfælde for meget. Og derfor skal vi løbende følge op på indsatsen og se, hvad der mere kan gøres for at mindske antallet af børn, der bliver udsat for vold.

Forhandling

Lotte Thiim Bertelsen (SF):

Først vil jeg sige tak for ministerens redegørelse. Så vil jeg på vegne af Socialistisk Folkeparti, Venstre, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget udtrykker bekymring over, at 30.000 børn vokser op i familier med vold. Folketinget konstaterer, at det er nødvendigt at intensivere indsatsen over for voldsramte børn og kvinder yderligere, og opfordrer regeringen til at:

1. opkvalificere fagpersoner til at kunne aflæse signaler om mistrivsel hos børn – såvel på grunduddannelserne som via efteruddannelse,
2. sikre, at kommunerne får de rette underretninger og følger op på disse, samt at kommunerne har de nødvendige forudsætninger for en kvalificeret og effektiv håndtering af alle underretninger om vold mod børn,
3. følge op på kommunernes børnepolitikker med henblik på formidling af best practice mellem kommunerne,
4. gennemføre en undersøgelse af kommunernes praksis, for så vidt angår indberetninger om børns mistrivsel,
5. sikre voldsramte kvinder og børn adgang til krisecentre med kompetent personale i hele landet samt sikre effektivt efterværn, og
6. evaluere regeringens handlingsplan mod børnemishandling samt handlingsplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 3).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er det tid for at holde en ordførertale. Fru Lotte Thiim Bertelsen, værsgo.

Lotte Thiim Bertelsen (SF):

Ordførertalen bliver en udbygning af min indledende tale om baggrunden for forespørgslen.

Kl. 10.25

Statens Institut for Folkesundhed har i 2006 afleveret en undersøgelse om overgreb mod børn, om, hvorfor det sker, og om, hvordan det kan undgås. Rapporten er resultatet af en landsdækkende undersøgelse blandt 6.000 elever i 9. klasse. Eleverne er bl.a. blevet spurgt om, hvad man kan gøre for at undgå, at voksne behandler børn dårligt. En lang række svar peger på, at der ikke er nok opmærksomhed på børn, der har det dårligt, og som måske bliver misbrugt eller udsat for vold i deres hjem. Børnene anbefaler derfor, at der kommer mere hjælp til børn og unge med problemer i familien. Noget af det, børnene siger, er, at børn skal have så meget opmærksomhed som muligt og lærerne skal på kursus, så de kan hjælpe og gribe ind.

At det kan være meget svært at få fortalt nogen om sine trængsler, er det også mange eksempler på i undersøgelsen. Der er f.eks. en, der siger:

Jeg har selv været udsat for vold og har ikke sagt det til nogen, kun til nogle enkelte kammerater. Jeg ved selv, hvor hårdt det er at sige det. Jeg overvejede i mange år, om jeg skulle sige det til nogen, men har ikke fået det gjort, og jeg kan ikke se, hvordan nogen skulle kunne hjælpe mig.

Alene Dannerhuset modtager hvert år 100 børn, som er vokset op med psykisk og fysisk vold, og som aldrig har talt med en voksen om det, de lever med. Og det er jo forfærdeligt, at børn skal gå rundt med sådan nogle tunge problemer, uden at nogen opdager det og griber ind, og uden at de føler, at der er nogen omkring dem, som de kan betro sig til.

For SF er det derfor vigtigt at få pointeret, at det er faggrupper, der har med børn at gøre, som, i langt højere grad end det er tilfældet i dag, skal rustes til at konstatere og reagere på børns mistrivsel. Grunduddannelserne til f.eks. lærer, pædagog og socialrådgiver skal derfor indeholde et undervisningsforløb om emnet, som kan styrke fagligheden på området, så de her